

deels gif udenfor Sagen og deels ikke havde den fornødne Sammenhæng; men naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgfreds mener, at jeg har ladet de vægtigste Grunde ligge ubesvarede og kun omtalt enkelte, som man lettere kunde haandtere, saa gad jeg vidst, hvad det ærede Medlem har fremført, som jeg har ladet ligge. Det var det ærede Medlem, det begyndte med at udtale, at naar Krigsministeren mener, at et Forslag er nyttigt, bør vi høre os for ham og ikke rette os efter Udvalget. Den Betragtning troer jeg dog at have imødegaaet. Det ærede Medlem udhøvede dernæst stærkt, at vi skulde tale Lovens Sag og holde paa den og høre, hvad den siger. Den siger: „kan“, og den Forudsætning, der ligger i dette „kan“, forklarede jeg netop for at imødegaae det ærede Medlems Betragtning. Derimod vil jeg indrømme, at blandt andre Ting, som det ærede Medlem fremførte, opholdt jeg mig ikke ved den Betragtning af ham, at han meente, at denne Dvælse kun vilde være en Behagelighed for de Vedkommende, idet de jo kunde henlægge deres Ferie til den Tid, de skulde øves. Han glemte nemlig, at her er Tale om Folk, der ikke havde Ferie. Kjøbenhavnerne ere frie for Forstærkningen, fordi de ere i Borgervæbningen, men de Andre have i Almindelighed ingen Ferie. — Hvorvidt det ærede Medlem har Ret i at kalde Mænd i selvstændige Stillinge, gifte og over 30 Aar, unge og raske Mænd, er en Smagsag, som jeg ikke skal indlade mig paa. De andre Grunde, som det ærede Medlem anførte, troer jeg imidlertid at have taget tilbørligt Hensyn til, som rigtigt var, da det ærede Medlem er Ordfører for Mindretallet. Der er endnu en Bemærkning, som jeg skal tillade mig, og det er, at naar

den ærede Krigsminister har oplyst, at der til disse Afdelinger med den angivne Styrke er det fornødne Antal Befalingsmænd, saa kommer denne Oplysning først i dette Øieblik. Jeg har nævnt, hvad der har ligget for Udvalget. Denne Oplysning har imidlertid ikke forandret Sagen, thi mangler man et betydeligt Antal Befalingsmænd, men dog har nogle til disse Afdelinger, ligger det jo nær at antage, at man vil samle Befalingsmændene fra andre Forstærkningsbatailloner til disse Afdelinger, men naar man da maa sprede dem igjen efter Dvælserne, have da Mandskabet og Befalingsmændene lært hinanden at kjende? Nei, det Hensyn kan ikke i dette Forhold anføres med en saadan Vægt, thi Befalingsmænds Fortsættelser høre jo til Dagens Orden, og der synes næsten at være vedtaget et System, at Befalingsmændene ikke maae være for længe ved en Afdeling. Men har en Befalingsmand lært at commandere en Afdeling, f. Ex. en Capitain sine 200 Mand, da vil han jo paa ethvert Sted kunne gjøre det, selv om han saa aldrig har seet Mandskabets Ansigter før, naar det blot er øvede Folk, og her tales der kun om saadanne.

C. B. Ninesstad: Den ærede Ordfører udtalte om Kjøbenhavnerne, at de ere saaledes stillede, at de ikke ere i Forstærkningen, fordi de ere i Borgervæbningen. Jeg vil i den Anledning blot gjøre den Bemærkning, at den, der saa ivrigt, han kunde, har taget sig af det Forslag, der har foreligget om Ordningen af Væbningen i Kjøbenhavn, vistnok ikke søger at flaffe Kjøbenhavnerne nogen Lettelse i Krigsbyrden fremfor det øvrige Lands Befolkning.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, freed man til Afstemning, hvorved:

- 1) Underændringsforslag under Nr. 2 til Forslaget under Nr. 1 af Udvalgets Mindretal (Madsen, Nielsen, Schjørring og S. sidste Linie: Summerne 6,000 Rd. og 39,818 Rd. nedsættes hver med 3,000 Rd.

forkastedes med 49 Stemmer mod 24.